

Det næste Forslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er „Forslag til Lov om Tillæg til Lønningen for Embedsmænd og Bestillingsmænd“. Ogsaa dette Forslag vil være de ærede Medlemmernes bekendt fra ifjor, og jeg tør antage, at det ligeledes er erkjendt, at Forholdene ere saaledes, at Fordringen om Forhøielse i Embeds- og Bestillingsmændenes Løn paa Grund af Lidsforholdene er uafviselig. Nærværende Forslag er imidlertid ikke ganske det samme Lovforslag som det, der blev forelagt ifjor, idet det ikke gaar ud paa en Dyrtidshjælp, om jeg saa maa sige, men paa et virkeligt Tillæg til vedkommende Embeds- og Bestillingsmænds Lønning. Det maa nemlig forudsættes som givet, at de Grunde, der have foranlediget Trykket, ikke ere af en forbigaaende Natur, men tværtimod ere saaledes sammenvævede med hele Tiden og dens Udvikling, at der ikke er noget forhøielsest Tilfælde om, at man igjen vil komme tilbage til de tidligere Forhold. Ogsaa i en anden Henseende har jeg tilladt mig at gjøre en Forandring. Medens nemlig det ifjor forelagte Forslag havde 800 Rb. som Gjennemgangspunkt og navnlig havde 3 saadanne, har jeg indskrænket mig til 2 og derimod sat Gjennemgangspunktet fra den højere til den lavere Procent til 1000 Rb. eller 2000 Kr., saaledes at jeg har foreslaaet 20 Procents Forhøielse for alle Gager for det første Lufind Rigsdaler, og 15 pCts. Forhøielse for det næste Lufind Rb. Det finansielle Resultat af dette Forslag vil være, at der vil kræves en Merudgift af omtrent 1 Million Kroner eller 500,000 Rb., og det højeste Tillæg, der kan faas, vil være 350 Rb.

Det sidste Forslag, jeg skal have den Ære at forelægge, angaar en Begjæring til Rigsdagen om at afse Indkomsterne fra de dansk-vestindiske Der endnu i 2 Aar. De Herrer ville erindre, at det i Kolonialloven af 27de November 1863, og navnlig i dens § 56, var bestemt, at de vestindiske Der skulde udrede 28,000 vestindiske Daler som Bidrag til Statens almindelige Fornødenheder; men de ville maaske ogsaa erindre, at det væsentlig var St. Thomæ Kommune, der maatte udrede dette Beløb, idet St. Croix Kommune rent blev fritagen derfor, og der tilspøies den Bestemmelse, at dette Spørgsmaal om 10 Aar vilde være at tage under fornyet Overveielse. Disse 10 Aar udløbe den 1ste April 1875, og der har derfor allerede i 1872 været forelagt Forslag til Revision af Kolonialloven for de vestindiske Kolonialraad, men det er ikke lykkes at fremme Sagen derovre saa vidt, at der er nogen Sandsynlighed for, ja, jeg tør sige, det er vist, at der ikke i indværende Samling kan forelægges Rigsdagen noget Lovforslag i den Retning. Da hin første Bestemmelse i Koloniallovens § 56 kun gjaldt for 10 Aar, vil det altsaa være nødvendigt nu at tage Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes i den nærmest paaføl-

gende Tid. Efter Overveielse af alle Forhold har jeg ikke kunnet komme til andet Resultat end det at foreslaa Dem, at der i Lighed med, hvad der vedtoges ved Loven af 10de April d. A. endnu for 2 Aar gives Afkald paa noget Bidrag fra de vestindiske Der til Statens almindelige Fornødenheder. Det er nemlig desværre saa, at Forholdene derovre ikke ere overmaade glædelige. Det vil maaske være de Herrer bekendt, at Den St. Croix, der væsentlig er agerdyrkende, nu i 3 Aar i Træk har havt en ringe Høst, der knapt har dækket Udgifterne, og det vil ligeledes være bekendt, at St. Thomas, der hidtil har baaret hele Læsjet, har lidt af Jordskjælv og Orkaner, ligesom det ogsaa efter de foreliggende Oplysninger er nødvendigt at foretage betydelige Bygningsarbejder der, saaledes at der ikke let vil være Tale om, at man der med Rimelighed vil kunne afse noget Bidrag. Forslaget gaar derfor ud paa, at Rigsdagen giver sit Samtykke til, at Kolonierne endnu for 2 Aar fra 1ste April 1875 at regne fritages for at udrede noget Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forelæggelse ved Justitsministeren af „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retstjenestembeder“; „Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v.“; „Forslag til Lov om Lilsyn med Dampskjebler paa Landjorden“; „Forslag til Lov om Lilsyn med Dampfartøier“, og „Forslag til Lov om Erstatning for den ved Brandvæsenets Sluknings- og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade, for saa vidt angaar Kjøbenhavn og Landet.“

Justitsministeren: Det Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskellige Retstjenestembeder, som jeg efter Hans Majestæt Kongens Befaling skal have den Ære at forelægge det ærede Folkething, er jo kun et Lovforslag af samme Art som dem, det ærede Thing er vant til at se blive forelagte for sig næsten i hver Samling. Ligesom de foregaaende Lovforslag af denne Art bestaar det af 3 Paragrafer, af hvilke den ene angaar to Embeder, for hvis Vedkommende Kontorholdsagødtgjøvelsen skal fastsættes for første Gang, idet det er Embeder, som først nu ere gaaede over til at blive besatte med Embedsmænd med fast Løn, medens de tidligere Embedsmænd lønnedes med Sportler, hvorimod de to andre Paragrafer omfattede Embeder, for hvis Vedkommende et Gjennemsyn af de tidligere Lovbestem-